

Korunk fajvédői

PUBLICISZTIKA - ELSŐ OLDAL - LXIII. évfolyam, 33. szám, 2019. augusztus 16.

A történet kegyetlen, de önmagában abszurd volna. Egy budapesti pláza bejáratánál két kopasz elsodorta egy járókelő terhes feleségét. Miután a férfi utánuk szólt, hogy figyeljenek jobban, az idegenek visszamentek, arab bevándorlóknak nevezték a házaspárt, és mondták, hogy húzzanak el, mert csak szaporodni tudnak, majd lefejelték a férfit, hogy eleredt a vére. Az áldozat azonban nem arab migráns volt, hanem Rézműves Benjamin Dániel, a *Mérce* szerzője, ottani bemutatkozása szerint „szatmári cigány bölcsész, a Pázmány Péter Katolikus Egyetem politológia szakos hallgatója”.

Hogyan lett a cigányból migráns? De nemcsak a konkrét esetben, hanem általában: hogyan lett a Romából az Arab (pontosabban: muszlim migráns), a hétköznapi gyűlölet és gyűlöletbeszéd célpontja?

Mielőtt valaki túlságosan szépnek látná a képet visszamenőleg, és kedve volna a Fidesz meg a kormány romapárti deklarációit idézni, hadd emlékeztessenem a „megélhetési gyermekszülés” elméletére vagy Molnár Oszkár nevére és a gumikalapács szóra. Az tény, és hiba volna tagadni, hogy a Fidesz és személy szerint Orbán Viktor sohasem sértette meg a rasszizmus második világháború óta érvényes univerzális tabuját, és szigorúan megleckéztet másokat, akik megsértenék. „Zéró tolerancia”, „soha többé”, s így is gondolja. De az is tény, és hiba volna nem észrevenni, hogy ameddig politikai haszna van, eltűri, sőt visszaigazolja a magyar társadalomban igenis eleven népi, mondhatni, naiv (nem ideologikus, szervezett, nem náci típusú) rasszizmust.